

Número 107-Setembre de 2020

CELH COMUNICA

Editorial

Què podem dir, què podem aportar des del Centre d'Estudis davant la crisi humana, sanitària i econòmica provocada per la pandèmia de COVID-19?

En primer lloc, enviar el condol a les persones que han perdut a algú estimat. Sempre diem que la vida continua, però no continua igual. Després, tirar endavant alguns dels projectes que van quedar suprimits pel confinament i les restriccions. Si tot va bé, presentarem dos llibres, farem rutes... Finalment, lluitar perquè aquest tràngol sigui el més lleu possible, amb reflexions i accions centrats en la ciutat, amb la seva problemàtica específica. L'alta densitat de població i el seu nivell de renda la fan molt vulnerable a la situació que tenim i que tindrem. Caldran molts esforços i molt compromís cívic, i des del Centre d'Estudis de l'Hospitalet el tindrem. Ens ajudeu?

Llegeix totes les notícies

Consulta tota l'agenda

L'article del mes/ Joan Camós Cabeceran

La complexitat de l'Hospitalet des de la multiculturalitat avui

A propòsit del llibre “Diversitat religiosa a l’Hospitalet” que conjuntament amb en Quim Cervera i en Josep Maria Pujol presentarem el proper 22 de setembre a Tecla Sala, us mostro algunes reflexions sobre la ciutat.

La població de l’ Hospitalet a 2019 era de 264.923 habitants (Idescat) dels quals 52.464 eren majors de 65 anys, un 19 % de la població, mentre que els menors de 15 anys, 37.104, eren només el 14 %. Estem immersos en una població fortament envellida i sense possibilitat de reposició a partir de les baixíssimes taxes de natalitat que tenim. La immigració és una necessitat absoluta, molt especialment a la nostra ciutat, a Catalunya i a Europa en general, almenys pel que fa al sistema productiu i el manteniment de la societat del benestar. Sense immigració estem condemnats a la pobresa més absoluta. Aquests darrers anys s’han publicat diversos articles periodístics insistint en l’altíssima densitat que pateix la població de l’Hospitalet, des del 2016, El País, La Vanguardia, El Periódico i més recentment EL País (10 maig 2020). Ara, aquesta dada, ja s’ha incorporat com un element conegut i aquest estiu, en plena pandèmia TV3 ha fet repetidament referència a aquesta altíssima densitat de població, 21.365h/km2 (2019) i més del doble quan es concreta en alguns barris de la

ciutat, la Torrassa, la Florida. les Planes. la Pubilla Casas, tots per sobre dels 50.000h/Km2. Entre les ciutats de més de 200.000 habitants l'Hospitalet té la densitat més alta de Catalunya, de l'estat i comparable amb Karachi (Pakistan) o Dhaka (Bangladesh) o Bombai a l'Índia i per barris la més alta d'Europa. Encara som a temps de revertir aquesta situació, el final del període industrial, en el sentit clàssic del terme, és una oportunitat per esponjar la ciutat a partir del desmantellament de les estructures fabrils i també de gran part de les xarxes de transport del segle XIX i que en el nostre cas vol dir el soterrament de les vies de tren, repetit, des del 2001, per les autoritats polítiques, cada cop que hi ha eleccions, potser ara es portarà a la pràctica (2025?). L'objectiu ha de ser redistribuir el territori, guanyant espai per la ciutadania.

La immigració és un element definitori de la nostra ciutat, sobretot al llarg del segle XX i aquest segle XXI. Començàvem el segle XX amb 4.948 habitants i l'any 1981 arribàvem a 294.039 i una densitat de 23.712 h/Km2, xifres demogràfiques inadmissibles doncs són inamovibles els 12,4 Km2 d'extensió del territori i per tant és necessària una perspectiva demogràfica, definint el poblament de l'Hospitalet, de manera que tenint en compte la baixíssima natalitat l'arribada de nous ciutadans han de rejuvenir la nostra demografia. El conjunt de les condicions vitals, zones verdes, escoles, espais per a la gent gran, xarxes de mobilitat, en resum l'urbanisme, la distribució de l'espai urbà fins a aconseguir una ciutat sostenible depèn de les diverses opcions polítiques municipals, segons el model de ciutat que vulguem. La planificació urbana i el disseny arquitectònic, són eines per a la cohesió social. i des d'aquesta perspectiva, tots els factors que facilitin l'acollida s'han de tenir presents, com per exemple els llocs de culte que, indiscutiblement creen teixit urbà quotidià.

Repetidament hem escrit des del celh sobre el fet migratori i les seves repercussions històriques i actuals. El primer cicle migratori, (1910-1930) el de la població murciana-almerienca, a la ciutat donà lloc a un veritable xoc entre la gent que tradicionalment vivia a l'Hospitalet centre i els nouvinguts a la Torrassa i Santa Eulàlia i en termes polítics es concretà en "Estat Lliure" i l'anarquisme. Per molts sectors, no foren ben rebuts, foren tractats com a portadors de tots els mals i anticatalans.

Les persones que van arribar a l'Hospitalet sota la dictadura franquista, sovint fugint de la repressió política en els seus pobles d'origen i d'altres, emigrants econòmics, s'instal·laren a la ciutat en ple "desarrollisme", en "pisos pastera" primer i accedint més tard a un habitatge i així van créixer, molts del barris de la ciutat, com Bellvitge o Can Serra. Sota el franquisme no tingueren la possibilitat d'aprendre el català i encara ara hi ha qui els hi retreu, ...tractant-los com ciutadans de segona

Al llarg dels darrers vint anys la ciutat ha vist canviar la fisonomia de gran part dels seus habitants, més de 80.000 vinguts d'arreu del món, Amèrica central i Sud-Amèrica (Equador, Perú, Bolívia...també del continent asiàtic (Pakistan, Índia, Xina...) i d'Àfrica (Marroc, Camerun, Nigèria...), El resultat és una nova diversitat, nou veïnatge que passen un veritable periple fins obtenir els drets de ciutadania, (sovint deu anys i durant els primers tres anys malvivint sense dret al treball). Cal exigir els drets per a tota persona que vol viure i treballar al nostre país.

Aquesta nova diversitat a la ciutat implica un canvi absolut en relació a les anteriors. Les persones vingudes a l'Hospitalet al segle XX no parlaven català però venien d'un context cultural proper; ara, per primera vegada, parlem de multiculturalitat en una ciutat amb condicions complexes per la convivència si no es replanteja urbanísticament. Diversitat cultural des de més de 170 nacionalitats, llengües, costums, religions... Si volem que l'Hospitalet sigui ciutat acollidora, hi ha molta feina a fer. Com repetia Ryszard Kapuscinski, l'encontre amb l'altre, amb persones diferents, és des de sempre, l'experiència fonamental i universal de la nostra espècie.

Comparteix

Fes tuit

Envia'l

El CELH és una associació oberta a qualsevol ciutadà o ciutadana interessat en el coneixement, la recerca i el debat sobre L'Hospitalet. Necessitem el teu suport per continuar treballant pel passat, el present i el futur de la ciutat.

Fes-te soci/sòcia del CELH